

Paul Lewis —Integral de Sonates per a Piano de Schubert (II)

Palau Piano

Dijous, 27 d'abril de 2023 – 20 h
Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Paul Lewis, piano

I

Franz Schubert (1797-1828)

Sonata per a piano núm. 15, en Do major, D. 840

Moderato

Andante

Sonata per a piano núm. 13, en La major, D. 664

Allegro moderato

Andante

Allegro

II

Franz Schubert

Sonata per a piano núm. 16, en La menor, D. 845

Moderato

Andante poco mosso

Scherzo. Allegro vivace – Trio. Un poco più lento

Rondo. Allegro vivace

Durada aproximada del concert: primera part, 50 minuts | pausa de 15 minuts | segona part, 35 minuts.

Concert enregistrat per Catalunya Música.

#clàssics #nousreferents

Poema

possessió

quina única pell,
quina única bellesa,
quin únic camí?
quin horitzó,
quin sostre,
quina mort?

amb el dit assenyalo,
ressegueixo, desbrosso:
indicis d'amor.
i a canvi ofereixo
fragilitat i tempesta,
terra erma, un pronom.

quin únic tu,
quina renúncia,
quina mort en companyia?

Eduard Escoffet

Menys i tot (LaBreu edicions, 2017)

Palau
de la Música
Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

La Patètica de Txaikovski
amb musicAeterna & Currentzis

Cantates de Bach
amb Les Arts Florissants & Agnew

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

Juan Diego Flórez

Il Tamerlano de Vivaldi
amb l'Accademia Bizantina & Dantone

Seong-Jin Cho, piano

Patricia Kopatchinskaja & Fazil Say

Joyce DiDonato & Il Pomo d'Oro

Xavier Sabata & Vespres d'Arnadí

Juan de la Rubia & Cor de Cambra del Palau

Wagnerisme
amb l'Orquestra del Gran Teatre
del Liceu & Pons

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte

Comentari

A la manera de Schubert

El piano va ser, juntament amb els *lieder*, l'instrument predilecte de Franz Schubert, el vehicle d'una expressió íntima i fonda on abocava les emocions, sovint agredolces, i que van esquitxar tota la seva breu existència. Per tant, escoltar les seves *Sonates* és com sentir una confessió personal, com llegir-ne el diari íntim, el d'un home discret, tranquil, talentós i amb un riquíssim món interior, però modest i poc amic de les efervescències públiques. I és per aquesta raó que en les seves obres rarament trobarem llampecs acrobàtics, ni tempestes d'acords furiosos: Schubert hi parla com un poeta, íntim i meditatiu. Els escadussers passatges d'agitació sempre responen a l'explosió d'un sentiment, mai al plaer narcisista d'un virtuosisme que a la seva època estava molt de moda (recordem les competicions públiques entre pianistes, amb els Dussek, Czerny, Kalkbrenner o Beethoven, on guanyava el que la feia més grossa). Ben conscient dels seus dits curts i rabassuts (però que “*corrien com ratolins*”), Schubert fugia dels grans públics enfervorits i va buscar sempre una manera d'expressió diferent, personal, potser més continguda però molt eloqüent i d'una fonda intensitat. Potser per això la seva obra pianística va ser menystinguda durant tantes dècades, enfosquida per la rauxa enfebrada dels acròbates del piano romàntic, que hipnotitzen de seguida. Schubert no argumenta ni discuteix, i no ho fa a crits ni esperitat: ens conta coses molt fondes, de vegades dramàtiques, a cau d'orella. Avui Paul Lewis donarà vida a tres d'aquestes confessions que ens faran estremir, discretament, d'emoció.

Schubert s'escapava sempre que podia de Viena, lluny del bullici i l'agitació (i de les decepcions professionals i personals) i va passar molts estius a la vila de Steyr, a l'Alta Àustria, sovint en companyia del seu bon amic Michael Vogl, un jurista que va acabar sent un cantant reputat. És aquí on va compondre la *Sonata en La major*, D. 664, que aquest vespre sonarà enmig de les altres dues *Sonates*, com una flor enmig de dos abismes. Va ser l'estiu del 1819 (Schubert tenia vint-i-dos anys) i s'allotjava a la fonda dels Koller, que tenien una filla de divuit anys, Josefine, bonica i encantadora i que tocava força bé el piano (segons paraules del mateix Schubert). És per a ella que va compondre aquesta petita delícia en tres moviments, amb una vena melòdica fresca i d'aire popular, i una simplicitat de forma i contingut que remetien a una altra obra seva composta en aquelles mateixes dates, el cèlebre *Quintet la Truita*. La dolçor melòdica i el lirisme enjogassat no oculten passatges ombrívols i certa melangia per una felicitat sempre fugissera.

El recital haurà començat amb la *Sonata en Do major*, D. 840, una de les més vastes i punyents de tota la seva producció, i també enigmàtica pel fet de tenir només dos moviments: ¿està inacabada, o Schubert la va projectar així? Hi va treballar durant l'abril del 1825, ja submergit en penúries personals i de salut, i va quedar interrompuda el mes de maig precisament perquè començava a néixer l'altra obra que també escoltarem avui, la *Sonata en La menor*, D. 845: i realment semblen *Sonates* germanes, especialment per les semblances i l'alè dels moviments inicials, on la forma sonata apareix com una perfecta i rigorosa obra d'enginyeria. L'expressió d'aquestes dues *Sonates* és d'una amplitud poc comuna i es desenvolupen en un clima de serenor i de pau profunda, quasi metafísica, com una meditació impregnada de nostàlgia. Són dues *Sonates* de dimensions excepcionals, amb una escriptura pianística gairebé orquestral, amb un riquíssim ventall de tonalitats i modulacions, i una amplitud inusual en les progressions dinàmiques. La D. 845, amb els quatre moviments de rigor, va ser la primera *Sonata* de Schubert publicada en vida, l'any 1826, i la va dedicar a l'arxiduc Rudolph d'Àustria. Curiosament, és aquesta i no pas l'altra (l'aparentment inacabada D. 840) la que Schubert incloïa al programa dels recitals que va fer aquell any arreu d'Àustria. La *Sonata en La menor* és una de les obres més perfectes i reeixides de Schubert, amb un clima expressiu homogeni, amb aquest caràcter ombrívol i melancòlic tan propi de la producció d'aquells anys, proper al sentiment de resignació però lluny de l'element dramàtic o tràgic. Música sincera i estremidora, i un retrat del creador.

Xavier Chavarria, *musicòleg i crític musical*

Avançament de temporada
2023–2024

Palau
de la Música
Catalana

—*Palau 100*

19.10.23

Ensemble Pygmalion & Pichon
—*Requiem* de Mozart

26.10.23

London Symphony Orchestra
& Pappano
—*Així parlà Zaratustra* de Strauss

21.11.23

Orquestra Nacional de Lió
& Znaider
—*Simfonia núm. 1* de Brahms

21.12.23

Accentus, Insula Orchestra
& Equilbey
—*El Messies* de Händel

22.01.24

Orquestra Filharmònica
de Dresden & González
—Mahler i Strauss

13.02.24

Balthasar Neumann
& Hengelbrock
—*Requiem* de Brahms

14.02.24

Balthasar Neumann
& Hengelbrock
—*Lobgesang* de Mendelssohn

18.03.24

Monteverdi Choir, English
Baroque Soloists & Gardiner
—*Israel a Egipte* de Händel

22.04.24

Philharmonia Orchestra
& Gardiner
—*Sisena* de Dvořák

28.05.24

Los Angeles Philharmonic
& Dudamel
—*Simfonia del Nou Món*
de Dvořák

Abona't a Palau 100 (10 concerts) a partir de 202 euros a
www.palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 15 de maig.
Entrades individuals a la venda a partir del 29 de maig.

Biografia

Paul Lewis, piano

© Josep Molina

És un dels principals intèrprets del repertori pianístic centreeuropeu i les seves interpretacions i els enregistraments de Beethoven i Schubert han rebut crítiques favorables arreu del món. Guardonat com a comanador de l'Orde de l'Imperi Britànic pels seus serveis a la música, la sinceritat i l'aprofundiment del seu enfocament musical també l'han portat a gaudir de seguidors mundialment.

Apareix habitualment com a solista amb les més grans orquestres, entre les quals la Berliner Philharmoniker, Chicago Symphony, London Philharmonic, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Simfònica NHK, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, Royal Concertgebouw i Gewandhaus de Leipzig. La seva estreta relació amb la Boston Symphony Orchestra va fer que el seleccionessin com a Artista Koussevitzky 2020 a Tanglewood.

Amb una afinitat natural per Beethoven, va participar al documental en tres parts de la BBC *Being Beethoven* i va oferir el cicle complet de *Concerts* a Tanglewood aquest estiu passat. Ha interpretat aquesta integral a tot el món, amb formacions com ara l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, Melbourne Symphony, Orquestra Sinfónica do Estado de São Paulo i Royal Flemish Philharmonic, i va ser el primer pianista a tocar el cicle sencer en una sola temporada als BBC Proms, el 2010.

A més de molts enregistraments premiats, amb música de Beethoven, la seva discografia amb Harmonia Mundi també reflecteix l'aprofundiment del seu enfocament característic en el repertori romàntic, amb compositors com ara Schumann, Mussorgski, Brahms i Liszt.

En música de cambra és un assidu al Wigmore Hall, on ha actuat més d'un centenar de vegades. Treballa estretament amb el tenor Mark Padmore en recitals de lied per tot arreu i han enregistrat tres cicles de cançons de Schubert junts.

És codirector artístic del Midsummer Music, un festival anual de música de cambra que s'organitza a Buckinghamshire (Regne Unit). És un defensor aferrissat de l'educació musical i el festival ofereix entrades de franc als escolars locals. També imparteix classes magistrals arreu tot complementant els seus concerts. Va estudiar amb Joan Havill a la Guildhall School of Music and Drama de Londres abans de passar a estudiar en privat amb Alfred Brendel. El 2021 Paul Lewis va esdevenir ciutadà irlandès.

Acumula, com a premis, el d'Instrumentista de l'Any de la Royal Philharmonic Society, dos premis Edison, tres Gramophone, el Diapason d'Or de l'Année, Premi de Música Clàssica del South Bank Show, a més de títols honorífics de les universitats de Liverpool, Edge Hill i Southampton. Va ser nomenat comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic en els honors de l'aniversari de la reina el 2016.

Així mateix, en la seva trajectòria destaquen recitals al Royal Festival Hall, Alice Tully, Carnegie Hall, Musikverein, Konzerthaus, Théâtre des Champs Élysées, Concertgebouw, i a la Philharmonie i Konzerthaus de Berlín. I pel que fa a festivals: Tanglewood, Ravinia, Schubertiade, Edimburg, Salzburg i Lucerna.

També et pot interessar...

Palau Piano

Dijous, 01.06.23 - 20 h

Sala de Concerts

Seong-Jin Cho, piano

J. Brahms: *Klavierstücke*, op. 76 (moviments núm. 1, 2, 4, 5)

M. Ravel: *Miroirs*

R. Schumann: *Estudis simfònics*, op. 13

Preus: de 25 a 35 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

